

jeg hører foreligger der flere Projekter — thi det er jo ikke saadan i Rigsdagen som andre Steder, hvor man behandler Byggesager, at der ligger Tegninger og Overslag fremme, som man kan gøre sig bekendt med inden første Behandling. Det er en stor Mangel, at dette ikke finder Sted her, men det er maaske en af de Traditioner, der hæfter ved Folketinget og Landstinget, som ikke let kan ændres. Det vilde være godt, om man havde Planerne inden første Behandling, nu gaar man som i Blinde.

Finansielt set er det foreliggende Lovforslag det bedste, der endnu har foreligget. En ung Mand var i Besøg hos sin Onkel og saa paa hans Skrivebord en hel Stabel skriftlige Dokumenter og sagde da til ham: Kære Onkel, hvordan bliver du dog færdig med alt det? Aa, min Dreng, det lader jeg ganske roligt ligge, saa ordner det sig af sig selv. Saadan gaar det undertiden: naar en Ting bliver liggende, ordner den sig af sig selv. Saaledes ogsaa her, Sagen er blevet liggende, og den nu foreslaaede Ordning er som nævnt efter min Mening bedre end den tidligere, forudsat naturligvis, at Planer og Bygningsoverslag er tiltalende. Jeg er ikke sikker paa, at denne Million vil kunne slaa til til et Hospital, som Staten kan være bekendt. Vi maa huske paa, at Belligenheden stiller visse Fordringer til Bygningens Udseende. De Hospitalspavilloner, der ligger ude paa Nørre Fælled, er ikke videre monumentale, og der er gennemført to ret brede Veje ved det Hjørne, hvor Hospitalet skal ligge, det kræver en Forandring af Stilen for det nyes Vedkommende, lidt af et arkitektonisk Monument. Jeg er derfor begærlig efter at se, hvordan de forskellige Arkitekter har løst denne Opgave indenfor den Grænse, der finansielt er sat.

I en anden Henseende er jeg nysgerig efter at se Planerne. Den Gang vi sidst behandlede Sagen, holdt Hæren meget stærkt paa, at Ingeniørerne skulde udarbejde Planerne og bygge Hospitalet. I og for sig kan Ingeniører — ogsaa militære — være udmærket dygtige Folk, men der hører Kendskab til selve Sagen for at bygge Hospitaler og visse Erfaringer, som først kan samles efterhaanden, og det er ikke netop paa dette Omraade, de militære Ingeniører samler Erfaringer, derfor er jeg spændt paa at se, hvorledes Ingeniørerne har løst denne Opgave.

Alt i alt synes jeg, at foreløbig er Resultatet tilfredsstillende, og mit Parti gaar

derfor med Glæde til Behandlingen af dette Lovforslag og ønsker det fremmet hurtigst muligt. Navnlig under Hensyn til de foreliggende Forhold vil det være heldigt, om Staten i størst muligt Omfang sætter offentlige Arbejder i Gang, og allerede af denne Grund vil vi gerne være med til Spørgsmaalets Løsning. At et Udvalg er nødvendigt, anser jeg for afgjort, allerede fordi vi ikke kender Planerne og Overslagene. Trods de vanskelige Arbejdsforhold for Tiden og i de kommende Tider haaber jeg, at det med den gode Villie, som sikkert er til Stede hos alle, vil kunne lykkes at faa Sagen afgjort ret hurtigt.

Rørdam: Jeg skal med nogle faa Bemærkninger anbefale Tinget det foreliggende Lovforslag. Ligesom den ærede foregaaende Taler tror jeg, der ikke er sket nogen Skade ved, at denne Sag er opsat et Aar; den Løsning af Spørgsmaalet, der her er foreslaaet, hvorefter et nyt Garnisonssygehus skal knyttes til det bestaaende Epidemihospital, anser jeg for den bedste Løsning. Jeg vil glæde mig overordentlig meget, hvis det lykkes at faa et nyt Garnisonssygehus, fordi der er særdeles megen Trang til et saadant. Epidemihospitalet har vist sig at være større, end man har haft Brug for. Det er naturligvis kun glædeligt, at Bekæmpelsen af de epidemiske Sygdomme har været saa effektiv, at der ikke har udviklet sig Epidemier blandt det indkaldte Mandskab, saa at man ikke har brugt dette Hospital i den Udstrækning, som oprindelig var paatænkt. Derfor har dette Hospital ogsaa i Arenes Løb været belagt med andre Patienter, end det oprindelig har været bestemt for, saaledes er der derude en Afdeling for Tuberkulosepatienter og Anginapatienter og en for Patienter, der lider af forskellige andre Sygdomme, som f. Eks. Influenza. Hospitalet har altsaa et Overskud af Pladser, og det er i mange Henseender et nydeligt Hospital, saa der er noget urimeligt i, at Pladserne skal staa ledige. Hvis man derfor delvis omdanner dette Hospital, udvider det og bygger et nyt Garnisonssygehus i Forbindelse dermed, tror jeg, man opnaar noget godt.

Der er, som allerede omtalt, fremkommet en Række Planer til Opgavens Løsning. Det er jo godt, at Folketingsudvalget har noget at vælge imellem, og jeg forstaar saa udmærket, at den højtærede Minister vil overlade disse Planer til Udvalget, saa at dets Medlemmer kan